

Klára Waldová
Rousseauova verze mýtu vznešeného divocha
Bakalářská práce FFUK Praha 2014

Ve své bakalářské práci sepsané pod vedením Evy Voldřichové Beránkové se Klára Waldová zabývá tématem náročným a závažným a ve své obtížnosti dosti obtížným: mýtem vznešeného divocha.

Metodologicky vzato, postupuje autorka práce spíše induktivní cestou: od obecných souvislostí postupně dospívá ke konkrétní analýze, tj. k Rousseauovým textům, zejména ke Společenské smlouvě a k Emilovi čili o výchování. Dost zevrubně se rovněž zaměřuje na otázku nerovnosti mezi lidmi, přirozené a ustanovené společenskými konvencemi. Jak patrně, záběr je to úctyhodný.

Nejprve autorka rozbírá původ a povahu mýtu, jeho zrození (jejím pramenem jsou mj. Mircea Eliade a Philippe Sellier), dále se zaměřuje na literární mýtus jako svébytnou formu mýtu obecně, probírá jeho strukturu, aby posléze dospěla k tématice vznešeného divocha (Michel de Montaigne a jeho pojetí vznešeného divocha). Od s.18 se věnuje Rousseauovi a jeho zmíněným dílům.

V závěru (s.30-32) své závěry zobecňuje a dovozuje, že „dílo Jeana-Jacquesa je stále aktuální“.

Jde o práci celkem zevrubně pojatou a jak řečeno volbou tématu náročnou. Je skutečně obtížné uvedená témata rozvést a uchopit v poměrně omezeném rozsahu. Bylo by třeba zvážit, zda dané téma by nebylo náležitě zúžit a přesněji vymezit.

Pokud jde o konkrétní text, vykazuje místy jisté nedostatky formulační a stylistické. Doporučuji rovněž více pracovat se sekundární literaturou vztahující se nikoli obecně k mýtu a dalším obecným problémům, ale také zcela přesně k Rousseauovi (na s.30 je nicméně citován Starobinski, dále rovněž Eigeldinger). Autorka konstatuje rozpor v Rousseauově koncepci: „na jednu stranu Rousseau lituje ztráty původních lidských vlastností, zároveň však v žádném případě neusiluje o návrat k primitivnímu stádiu člověka.“ (s.25).

Uvádím namátkou některé formální nedostatky:

s.8: svět, jenž žijeme

s.13: budeme se soustředit

s.13: Vasco de Gama či Magellana Jacques Cartier

s.13: renovation

s.13: porte-parol

s.14: násilná christianizace... např. Bartolomějská noc

s.14: nepojímá za archetypální rys...

s.15: v Antice

s.16: divocha... jež ukazuje

s.16: comment veuix-tu

s.17: obraz „nejlepšího ze všech světů“, jenž...

s.26: skepse nad morální zkažeností

atd.

Doporučuji bakalářskou práci Kláry Waldové k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

